Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1138/2011**

af 8. november 2011

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia

(EUT L 293 af 11.11.2011, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1241/2012 af 11. december 2012	L 352	1	21.12.2012

Berigtiget ved:

►**C1**	Berigtigelse, EUT L 50 af 20.2.2014, s. 37 (1241/2012)

▼B

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1138/2011

af 8. november 2011

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fremsat af Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Midlertidige foranstaltninger

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EU) nr. 446/2011 ([2]) (»forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf (FOH) med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (»de pågældende lande«).

(2) Proceduren blev indledt ved en indledningsmeddelelse (»indledningsmeddelelsen«), der blev offentliggjort den 13. august 2010 ([3]) som følge af en klage indgivet den 30. juni 2010 af to EU-producenter, Cognis GmbH (Cognis) og Sasol Olefins & Surfactants GmbH (Sasol) (samlet benævnt »klagerne«). De to virksomheder tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 25 %, af den samlede EU-produktion af den undersøgte vare.

(3) Som anført i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra 1. juli 2009 til 30. juni 2010 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for skadesvurderingen dækkede perioden fra 1. januar 2007 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. Efterfølgende procedure

(4) Efter fremlæggelse af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger (»fremlæggelse af de foreløbige konklusioner«), indgav en række interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt.

(5) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe en endelig afgørelse i sagen.

([1]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.
([2]) EUT L 122 af 11.5.2011, s. 47.
([3]) EUT C 219 af 13.8.2010, s. 12.

▼B

(6) Efterfølgende blev alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia, og at der foretages en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (»fremlæggelse af de endelige oplysninger«). Parterne fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til denne fremlæggelse af de endelige oplysninger.

(7) De interesserede parters mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(8) Den pågældende vare er, jf. betragtning 10 og 11 i forordningen om midlertidig told, mættede fedtalkoholer med en carbonkædelængde på C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 (ekskl. forgrenede isomerer), herunder rene mættede fedtalkoholer (også benævnt »single cuts«), blandinger, der hovedsageligt indeholder en kombination af carbonkædelængderne C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (normalt klassificeret som C8-C10), blandinger, der hovedsagelig indeholder en kombination af carbonkædelængderne C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (normalt klassificeret som C12-C14), og blandinger, der hovedsageligt indeholder en kombination af carbonkædelængderne C16-C18, med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 og ex 3823 70 00

(9) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger klagede visse parter over den tvetydighed, der kan findes i definitionen af den pågældende vare. De hævdede, at i henhold til indledningsmeddelelsen indgår kun lineær FOH i varedækningen, hvorved FOH med forgrenede isomerer eller forgrenet FOH udelukkes. Andre parter påstod, at det ikke giver nogen mening at udelukke FOH med forgrenede isomerer fremstillet ved Oxo-processen, fordi de har samme anvendelsesformål og konkurrerer med lineær FOH på markedet.

(10) Det er blevet konstateret, at alle typer FOH, der er omfattet af denne undersøgelse — jf. betragtning 8 — på trods af eventuelle forskelle med hensyn til de råvarer, som anvendes ved produktionen eller produktionsprocessen har samme eller meget ensartede fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendes til samme formål. Eventuelle variationer med hensyn til den pågældende vare ændrer ikke dens grundlæggende definition, dens egenskaber eller forskellige parters opfattelse af den.

(11) Derfor bør den foreløbige afgørelse om at udelukke FOH med forgrenede isomerer fra varedækningen, jf. indledningsmeddelelsen, og at udelukke visse virksomheders produktion af forgrenet FOH fra definitionen af EU-produktionen (herunder de virksomheder, der fremstiller FOH ved Oxo-processen) opretholdes. Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende

▼B

samme vare, bekræftes konklusionerne i betragtning 10 og 11 i forordningen om midlertidig told.

2. **Samme vare**

(12) Der mindes om, at det blev foreløbigt fastsat i betragtning 13 i forordningen om midlertidig told, at lineær FOH og forgrenet FOH ikke er samme vare, og oplysningerne om producenter, der producerer FOH fremstillet af forgrenede isomerer, bør således ikke indgå i skadesanalysen.

(13) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende samme vare, bekræftes betragtning 12 og 13 i forordningen om midlertidig told.

C. **DUMPING**

1. **Indien**

1.1. *Normal værdi*

(14) Da der ikke fremsat bemærkninger om fastsættelsen af den normale værdi, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 14-18 i forordningen om midlertidig told hermed.

1.2. *Eksportpris*

(15) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende fastsættelsen af eksportprisen, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 19 i forordningen om midlertidig told hermed.

1.3. *Sammenligning*

(16) Efter fremlæggelsen af de foreløbige og endelige konklusioner gentog begge de indiske eksporterende producenter deres påstand om, at der burde ses bort fra deres salg til en af de oprindelige klagere i Unionen i UP ved beregningen af dumpingmargenen (jf. betragtning 22 forordningen om midlertidig told). Virksomhederne baserede deres anmodning på det forhold, at artikel 9, stk. 1, i WTO's antidumpingaftale fastsætter, at den told, der skal indføres, skal være lig med den fulde dumpingmargen eller mindre. De indiske eksporterende producenter henviste også til artikel 2, stk. 4, i WTO s antidumpingaftale, i henhold til hvilken der skal foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. De hævdede på dette grundlag, at klageren havde forhandlet med dem om køb af meget store mængder til meget lave priser, samtidig med at virksomheden var ved at udarbejde klagen, og at priserne på disse transaktioner således ikke var blevet fastsat på rimelige vilkår, og at disse transaktioner derfor ikke burde indgå i dumpingberegningerne.

(17) Indledningsvist skal det bemærkes, at det forhold, at WTO s antidumpingaftale giver mulighed for at pålægge en told, der er lavere end den fulde dumpingmargen, ikke skaber en forpligtelse til at gøre dette. Grundforordningens artikel 9, stk. 4, indebærer blot en forpligtelse til at begrænse antidumpingtolden til et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden. Der forelå desuden ikke beviser for, at priserne ikke var blevet forhandlet frit mellem parterne. En undersøgelse af den pågældende klagers samlede indkøb viste også, at de priser, som klageren havde opnået hos de to indiske eksporterende producenter, var i overensstemmelse med de priser, der var aftalt for den pågældende klagers køb af sammenlignelige produkter hos andre leverandører.

▼B

Det blev endvidere fastslået, at klageren havde importeret den pågældende vare fra de indiske eksporterende producenter i en årrække og ikke kun i UP. Desuden fremførte en af de eksporterende producenter under en mundtlig høring under ledelse af høringskonsulenten, at de priser, der blev krævet af klageren, var strukturelt lavere end de priser, som andre kunder blev opkrævet. Det kan konkluderes, at der ikke foreligger beviser for, at priserne ikke var blevet fastsat på en rimelig måde, blot fordi der var tale om salg til en klager, og det bekræftes, at påstanden afvises.

(18) Efter fremlæggelsen af de foreløbige og endelige konklusioner gentog begge de indiske eksporterende producenter deres krav om en justering for valutaomregning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), da der var en længerevarende opskrivning af den indiske rupee (INR) i forhold til euroen (EUR) fra november 2009, som ville have en fordrejende virkning på dumpingberegningerne (jf. betragtning 23 i forordningen om midlertidig told). Begge eksporterende producenter indrømmede, at deres salgspriser i anden halvdel af UP var højere end i første halvdel af UP, men de hævdede, at denne tendens udelukkende skyldtes en stigning i omkostningerne til råvarer og den generelle forbedring af markedsvilkårene efter den økonomiske krises afslutning, og ikke afspejlede opskrivningen af INR over for EUR. Virksomhederne hævdede desuden, at selv hvis de kunne justere deres priser regelmæssigt og med korte intervaller, ville de aldrig kunne forudsige vekselkursernes nøjagtige udvikling i fremtiden.

(19) Undersøgelsen har vist, at selv om INR er blevet gradvist opskrevet i forhold til EUR i anden halvdel af undersøgelsesperioden, er priserne for hver enkelt indisk eksporterende producents salg af de vigtigste produkter til flere af de vigtigste kunder faktisk blevet ændret fra måned til måned, navnlig i anden halvdel af UP. Der er således intet, der tyder på, at priserne ved salg til Unionen ikke kunne være blevet ændret samtidig for også at afspejle ændringer i valutakurser inden for 60 dage som fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), og artikel 2, stk. 4, nr. 1, i WTO's antidumpingaftale. Da priserne i flere tilfælde blev ændret hyppigt, kunne eventuelle ændringer i valutakurserne også være blevet afspejlet. Dette viste desuden, at FOH-markedet i almindelighed er åbent over for hyppige prisændringer. Selv i tilfælde, hvor priserne blev ændret mindre hyppigt, er der således ingen beviser for, at dette ikke var på grund af de forretningsbeslutninger, som parterne traf. At priserne hurtigt kan tilpasses for at tage hensyn til ændrede markedsforhold (i dette tilfælde angiveligt ændringer i valutakurserne) gav de indiske eksporterende producenter mulighed for at lade sådanne ændringer blive afspejlet i deres salgspriser, hvis de havde ønsket det, hvilket de tilsyneladende har gjort i en række tilfælde. I lyset af ovenstående er en justering for valutaomregninger ikke berettiget, og påstanden afvises.

(20) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner hævdede en af de indiske eksporterende producenter, at en godtgørelse for forskelle i indirekte skatter, der ydes i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), og var blevet ydet i forbindelse med visse varetyper, også burde have været ydet i forbindelse

▼B

med varer og blandinger med kædelængderne C12 and C14, da den told, der blev betalt på råvarer, der anvendes til disse varer, blev refunderet ved eksport af varen. I løbet af undersøgelsen blev der dog ikke indgivet oplysninger, der kunne efterprøves på stedet, og som beviser, at en sådan told efterfølgende var blevet refunderet. Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner hævdede virksomheden, at dens bemærkninger var blevet misforstået, og at alle de råvarer, der blev anvendt til fremstillingen af varer og blandinger med kædelængderne C12 og C14, var blevet importeret toldfrit. Da der skal betales en indirekte skat, hvis disse råvarer efterfølgende indarbejdes i varer, der sælges på hjemmemarkedet, kræver virksomheden en justering af den normale værdi for disse specifikke varetyper. Den dokumentation, der blev forelagt i forbindelse med kontrollen, viser dog, at de specifikke råvarer, som er nødvendige for produktionen af varetyper med kædelængderne C12 og C14 og blev importeret toldfrit i UP, kun var tilstrækkelige til fremstilling af en brøkdel af virksomhedens eksport af denne vare i UP. Det er derfor sikkert, at mindst to tredjedele af den eksporterede vare med kædelængde C12 og C14 er blevet fremstillet ved hjælp af råvarer, for hvilke der er betalt importtold. Da virksomheden ikke har forelagt dokumentation, der viser, at nogen af disse råvarer, som er importeret toldfrit, blev anvendt til eksportsalg til Unionen og ikke til eksportsalg til tredjelande, afvises påstanden.

(21) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende sammenligning, bekræftes indholdet af betragtning 20 og 23 i forordningen om midlertidig told hermed.

1.4. *Dumpingmargen*

(22) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende beregningen af dumpingmargenen, bekræftes indholdet af betragtning 24-26 i forordningen om midlertidig told hermed.

(23) Udtrykt i procent af nettoprisen cif, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Alle andre virksomheder	9,3 %

2. **Indonesien**

2.1. *Normal værdi*

(24) Efter fremlæggelsen af de foreløbige og endelige konklusioner hævdede en af de indonesiske eksporterende producenter at, ved vurderingen af transaktionernes rentabilitet burde salgs-, general- og administrationsomkostningerne (SG&A) ikke have været fordelt på individuelle transaktioner på grundlag af omsætningen, og at dette har ført til, at en række transaktioner blev anset for at være urentable. Påstanden blev undersøgt, men det blev konstateret, at en fordeling af SG&A-omkostningerne på individuelle transaktioner på grundlag af omsætningen er mere hensigtsmæssig på grund af de særlige kendetegn ved sådanne

▼B

omkostninger, som er mere værdirelaterede end mængderelaterede. Det bør bemærkes, at de samlede SG&A-omkostninger fordelt på hver enkelt varetype er de samme, uanset hvilken af de to metoder der anvendes til fordeling af SG&A-omkostninger på individuelle transaktioner. Endelig blev de transaktioner, for hvilke den eksporterende producent anfægtede resultatet af rentabilitetskontrollen, gennemgået på ny, og det blev bekræftet, at transaktionerne var urentable. Påstanden afvises derfor.

(25) Den samme indonesiske eksporterende producent hævdede også, at ved fastsættelsen af det fortjenstniveau, der er anvendt ved beregningen af den normale værdi, bør fortjenesten af salg, der er identificeret som salg, der ikke har fundet sted i normal handel, på produkttypeniveau, ikke udelukkes, da mere end 80 % af det samlede salg på hjemmemarkedet var fortjenstgivende. Med hensyn til denne påstand mindes der om, at fastlæggelsen af omfanget af salget i normal handel skulle foretages for hver varetype, jf. betragtning 29-32 i forordningen om midlertidig told, da dette er den mest hensigtsmæssige måde, hvorpå der kan foretages en nøjagtig sammenligning mellem salgspriserne og de relevante produktionsomkostninger. Desuden udelukker grundforordningens artikel 2, stk. 6, ikke, at den undersøgte vare inddeles i varetyper, hvis det er relevant. Salg, som ikke anses for at være foretaget i normal handel, udelukkes på produkttypeniveau fra beregningen af den fortjeneste, der skal anvendes til beregning af den normale værdi. Påstanden afvises derfor.

(26) Den samme indonesiske eksporterende producent hævdede også, at der ved beregningen af den normale værdi for visse varetyper ikke var blevet foretaget justeringer for at bringe de normale værdier tilbage til niveauet ab fabrik. Påstanden blev accepteret, og beregningen blev ændret i overensstemmelse hermed.

(27) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger om fastsættelsen af den normale værdi, bekræftes de foreløbige resultater — med de i denne forordnings betragtning 26 omhandlede ændringer — i betragtning 27-33 i forordningen om midlertidig told hermed.

2.2. *Eksportpris*

(28) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner hævdede en af de indonesiske eksporterende producenter, at der ikke forelå nogen begrundelse for at betragte den pris, som han opkræver af sin forretningsmæssigt forbundne importvirksomhed i Unionen, som upålidelig, og for at beregne eksportprisen i forbindelse med et sådant salg i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. I denne forbindelse skal det bemærkes, at de interne afregningspriser mellem forretningsmæssigt forbundne parter ikke anses for at være pålidelige, da de kan være kunstigt fastsat på forskellige niveauer afhængigt af, hvad der vil være mest fordelagtigt for de berørte virksomheder. Ved beregning af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, under anvendelse af en rimelig fortjenstmargen, som er uafhængig af den faktiske fortjeneste ved afregningspriserne, undgås eventuelle forvridende virkninger, som afregningspriserne kunne give anledning til. Påstanden afvises derfor.

(29) Hvad angår eksportsalg til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen, hævdede begge indonesiske eksportører efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner,

▼B

at den fortjenstmargen, som var blevet anvendt ved beregningen af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, var uhensigtsmæssig. De fremførte begge, at den fortjeneste, som blev anvendt i den midlertidige fase, kun vedrørte en delvis samarbejdsvillig importør og ikke var blevet kontrolleret, og at den derfor ikke var pålidelig. De foreslog derfor, at der anvendes en fortjeneste på 5 %, således som det skete i forbindelse med andre undersøgelser. I betragtning af det lave samarbejdsniveau blandt uafhængige importører i forbindelse med denne undersøgelse blev påstanden accepteret, og der blev anvendt et fortjenstniveau på 5 %, hvilket er i overensstemmelse med det fortjenstniveau, der er blevet anvendt i tidligere undersøgelser vedrørende samme sektor.

(30) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende sammenligning, bekræftes indholdet af betragtning 34-36 i forordningen om midlertidig told med de i denne forordnings betragtning 29 omhandlede justeringer.

2.3. *Sammenligning*

(31) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner påpegede begge de indonesiske eksportører, at der ikke burde have været foretaget nogen justering for forskelle i provision i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), for salg via de respektive forretningsmæssigt forbundne forhandlere i et tredjeland. Begge virksomheder hævdede, at deres produktionsvirksomheder i Indonesien og de respektive forretningsmæssigt forbundne forhandlere i Singapore udgør én enkelt økonomisk enhed, og at forhandlerne i tredjelandet fungerer som eksportafdeling for deres forretningsmæssigt forbundne indonesiske virksomheder. I begge tilfælde faktureres hjemmemarkedssalget og en del af eksportsalget til tredjelande direkte af producenten i Indonesien, og forhandlerne i Singapore får en provision af en bestemt størrelse. For en af de indonesiske virksomheders vedkommende fremgår denne provision af en kontrakt, der kun omfatter eksportsalget. Desuden sælger forhandlerne i tredjelandet også varer fremstillet af andre producenter, i et tilfælde også varer fremstillet af ikke-forretningsmæssigt forbundne producenter. Begge forretningsmæssigt forbundne forhandlere i Singapore har således helt klart funktioner, der svarer til dem, som udføres af en agent, der arbejder på provisionsbasis. Påstanden afvises derfor.

(32) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gentog den indonesiske regering og en af de indonesiske eksporterende producenter påstanden om én enkelt økonomisk enhed, jf. betragtning 31. De hævdede, at i Matsushita mod Rådet ([1]) havde Domstolen tidligere fundet, at det forhold, at en producent udfører visse salgsfunktioner, ikke betyder, at en produktionsvirksomhed og en salgsvirksomhed ikke kan udgøre en enkelt økonomisk enhed. Desuden hævdede de også, at salg til tredjelande, som udføres direkte af eksportøren uden involvering af forhandleren i Singapore, kun udgør en lille andel af eksportsalget, og at Rette i Første Instans i Interpipe-dommen ([2]) havde fundet, at et beskedent direkte salg foretaget af producenten

([1]) Domstolens dom af 10.3.1992, Sag C-175/87, Matsushita Electric Industrial Co. Ltd og Matsushita Electric Trading Co. Ltd mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber, Sml. I s. 1409.

([2]) Rettens dom af 10.3.2009, sag T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) mod Rådet for Den Europæiske Union, Sml. II s. 383.

▼B

ikke støttede påstanden om, at der ikke var tale om en enkelt økonomisk enhed. Sluttelig hævdede de, at i Canon mod Rådet ([1]) blev konklusionen om, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed, ikke påvirket af, at et salgsdatterselskab også fungerede som forhandler af andre virksomheders varer.

(33) Selv om Domstolen i Matsushita mod Rådet fandt, at institutionerne i denne sag var berettiget til at konkludere, at en producent sammen med en eller flere distributionsvirksomheder, som producenten kontrollerer, udgør en økonomisk enhed, selv om den pågældende producent selv udfører visse salgsfunktioner, følger det ikke nødvendigvis heraf, at der består en pligt til altid at betragte en producent og hans forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder som en enkelt økonomisk enhed. I modsætning til den indonesiske eksporterende producent foretog producenten i Matsushita mod Rådet desuden ikke noget direkte salg selv. At den eksporterende producents direkte salg kun udgjorde en begrænset andel af den samlede salgsmængde til Unionen, var for det andet kun et af flere elementer, som Retten i Første Instans analyserede i Interpipe-dommen. Domstolen understregede, hvad der er endnu vigtigere, at dette direkte salg kun blev foretaget til de nye medlemsstater i en overgangsperiode. I modsætning hertil tyder de foreliggende oplysninger i denne sag på, at producentens direkte salg til visse tredjelande ikke er midlertidigt, men — i det mindste i princippet — strukturelt, dvs. permanent. For hver enkelt af de pågældende producenter udgør dette salg desuden en betydelig andel af salget på hjemmemarkedet. I Canon mod Rådet omfattede det salg, som den eksporterende producents salgsdatterselskab havde på hjemmemarkedet, sluttelig andre varer, som blot blev solgt under et andet varemærke, men ikke desto mindre alle var blevet fremstillet af den eksporterende producent selv. Påstanden afvises derfor igen.

(34) En af de indonesiske virksomheder hævdede endvidere, at selv om begrebet én enkelt økonomisk enhed ikke skulle blive accepteret, havde Kommissionen indført en »dobbelt margen«, idet den fra den eksportpris, der opkræves af uafhængige kunder i Unionen, både fradrager en fortjeneste for den forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen og en provision til den forretningsmæssigt forbundne forhandler i tredjelandet. Der blev dog taget hensyn til de to poster af forskellige årsager, og de blev fratrukket særskilt. Som forklaret i betragtning 28 blev eksportprisen ved salg gennem forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, på grundlag af den pris, hvortil de importerede varer første gang videresælges til en uafhængig køber. I disse tilfælde skal der foretages en justering for denne fortjeneste med henblik på at fastsætte en pålidelig eksportpris ved Unionens grænse. Provisionen for den forretningsmæssigt forbundne forhandler i tredjelandet blev derimod fratrukket i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Derfor afvises påstanden.

(35) Virksomheden hævdede endvidere, at hvis eksportprisen skulle justeres for provisionen for den forretningsmæssigt forbundne forhandler i det pågældende tredjeland i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), skulle der foretages en tilsvarende justering af den normale værdi, da denne forhandler også ville koordinere hjemmemarkedssalget. Den skriftlige kontrakt mellem forhandleren og producenten i Indonesien omfatter dog kun eksportsalg.

([1]) Domstolens dom af 10.3.1992, sag C-171/87, Canon Inc. mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber, Sml. I s. 1237.

▼B

Desuden faktureres hjemmemarkedssalget af virksomheden i Indonesien. Påstanden afvises derfor.

(36) Hvad angår justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), anses det for passende at anvende en rimelig fortjenstmargen, som er uafhængig af den faktiske fortjeneste ved afregningspriserne for at undgå eventuelle fordrejende virkninger, der måtte opstå på grund af afregningspriserne. Derfor blev de faktiske fortjenstmargener for forhandlere i det tredjeland, der blev anvendt i den midlertidige fase, erstattet med en fortjenstmargen på 5 %, som anses for at være en rimelig fortjeneste for de aktiviteter, der gennemføres af handelsvirksomheder i den kemiske sektor, og som det blev gjort i tidligere sager ([1]).

(37) En anden indonesisk virksomhed hævdede, at Kommissionen havde fratrukket udgifter til provisioner for salg gennem virksomhedens forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen to gange. Virksomheden hævdede, at der blev foretaget en justering for både den forretningsmæssigt forbundne importørs SG&A-omkostninger samt udgifter til provisioner som en direkte salgsomkostning ved beregningen af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Da udgifter til provisioner allerede er medtaget i SG&A-omkostningerne, førte dette til et dobbelt fradrag for udgifter til provisioner. Denne påstand blev anset for berettiget, og beregningen blev ændret i overensstemmelse hermed.

(38) En af virksomhederne gentog sit krav om justering for forskellige fysiske egenskaber med den begrundelse, at virksomheden eksporterer den pågældende vare til Unionen i både flydende og fast form, mens den kun sælger varen i fast form på hjemmemarkedet, og at priserne for varen i flydende form er lavere end priserne for den undersøgte vare i fast form (jf. betragtning 39 i forordningen om midlertidig told). Som støtte for påstanden forelagde virksomheden en kopi af to fakturaer for salg til andre eksportmarkeder. Disse beviser kunne dog ikke verificeres på dette sene stadium i proceduren, og det kunne heller ikke konstateres, at den pågældende forskel gjaldt for alle de tilfælde, hvor der var tale om ovenstående forskelle i fysiske egenskaber. Påstanden afvises derfor.

(39) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner hævdede en af de indonesiske eksportører, at den rentesats, der blev benyttet ved beregningen af kreditomkostningerne for dennes forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen i forordningen om midlertidig told, ikke var rimelig, og eksportøren foreslog at anvende en rentesats, der er baseret på tal, som Deutsche Bundesbank har offentliggjort for UP. Da den rentesats, der blev benyttet ved beregningen af kreditomkostningerne for denne virksomhed i forordningen om midlertidig told, var baseret på oplysninger, der er indgivet af andre parter, og således afspejler deres specifikke finansielle situation, som ikke nødvendigvis er relevant for den pågældende forretningsmæssigt forbundne importør, blev påstanden accepteret, og beregningen blev ændret i overensstemmelse hermed.

([1]) F.eks. i Kommissionens forordning (EF) nr. 862/2005 af 7. juni 2005 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af polytetrafluorethylen (PTFE) i granulatform med oprindelse i Rusland og Folkerepublikken Kina (EUT L 144 af 8.6.2005, s. 11), og i Kommissionens forordning (EF) nr. 390/2007 af 11. april 2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af peroxosulfat (persulfat) med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 97 af 12.4.2007, s. 6).

▼B

(40) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende sammenligningen, bekræftes de foreløbige konklusioner i betragtning 37-40 i forordningen om midlertidig told med de i betragtning 36, 37 og 39 i nærværende forordning omhandlede justeringer.

2.4. *Dumpingmargen*

(41) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende beregningen af dumpingmargenen, bekræftes indholdet af betragtning 41 og 42 i forordningen om midlertidig told hermed.

(42) Udtrykt i procent af nettoprisen cif, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3 %
P.T. Musim Mas	5,4 %
Alle andre virksomheder	7,3 %

3. **Malaysia**

3.1. *Normal værdi*

(43) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner hævdede en af de malaysiske eksporterende producenter, at rentabilitetskontrollen inden for rammerne af vurderingen af normal handel (jf. betragtning 46 i forordningen om midlertidig told) ikke burde have været baseret på de vejede gennemsnitlige årlige produktionsomkostninger, og at de individuelle omkostninger for hver enkelt transaktion på hjemmemarkedet derimod skulle have været anvendt på grund af de daglige udsving i priserne på de vigtigste råvarer. Med hensyn til denne påstand bør det bemærkes, at det er Kommissionens faste praksis at anvende vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger som benchmark for rentabilitetskontrollen. Dette format blev fulgt af virksomheden i dens besvarelse af spørgeskemaet og udgjorde grundlaget for de kontrolbesøg, hvor data indberettet af virksomheden blev afstemt med virksomhedens regnskaber. Kravet om anvendelse af transaktionsbaserede produktionsomkostninger, som ville være en betydelig afvigelse fra Kommissionens normale praksis, blev første gang fremsat i virksomhedens bemærkninger til dokumentet med fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, og de relevante tal kunne derfor ikke verificeres på stedet. Det bør også bemærkes, at omkostningsskemaerne for de individuelle transaktioner, som virksomheden forelagde til støtte for sin påstand, i vid udstrækning er baseret på skøn og derfor ikke udgør mere nøjagtige og repræsentative omkostningsdata end dem, der oprindeligt blev indberettet af virksomheden og efterprøvet på stedet. Endelig bør det bemærkes, at strukturen i det nye omkostningsskema, der blev forelagt, ikke giver mulighed for afstemning med den relevante del af de forvaltningsrapporter, der blev kontrolleret på stedet. Derfor afvises påstanden.

(44) Den malaysiske eksportør uden hjemmemarkedssalg (jf. betragtning 51 i forordningen om midlertidig told) hævdede, at de beløb for SG&A-omkostninger og fortjeneste, der anvendtes til beregning af den normale værdi, ikke burde være baseret på det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der blev fastsat for de to andre

▼B

eksporterende producenter, der sælger samme vare på det malaysiske marked. Virksomheden hævdede, at disse tal ikke er repræsentative, eftersom virksomheden anvender andre fremstillingsmetoder, der involverer andre grundlæggende råvarer. Med hensyn til denne påstand skal der mindes om, at virksomhedens egne fremstillingsomkostninger blev anvendt ved beregningen af den normale værdi. Kun de beløb, der vedrører SG&A-omkostninger og fortjeneste, blev fastsat på grundlag af tallene fra de to andre malaysiske eksporterende producenter. Fortjenestens størrelse blev fastsat som beskrevet i betragtning 45 i nærværende forordning. For det andet kunne virksomheden ikke redegøre for den anvendte produktionsmetodes påståede virkninger for SG&A-omkostningerne. Desuden bemærkes det, at kun en begrænset del af virksomhedens produktion er baseret på den produktionsmetode, som angiveligt er anderledes, mens en væsentlig del af produktionen fremstilles med den samme produktionsproces og under anvendelse af de samme grundlæggende råvarer, som de andre to malaysiske producenter anvender. Det konkluderes derfor, at virksomheden ikke kunne påvise, at de anvendte tal ikke var repræsentative, og påstanden herom afvises.

(45) Samme malaysiske eksportør hævdede endvidere, at skulle Kommissionen ikke desto mindre anvende oplysningerne fra de to andre eksportører til beregning af SG&A, bør disse oplysninger være baseret på de vejede gennemsnitlige tal for alle transaktioner på hjemmemarkedet for disse eksporterende producenter og ikke kun for de rentable transaktioner. Denne påstand blev accepteret i princippet. Hvad angår SG&A, bekræftes det således, at de gennemsnitlige SG&A-omkostninger for alle transaktioner på hjemmemarkedet for de to malaysiske eksporterende producenter blev anvendt til beregning af den normale værdi. De tal, som blev anvendt til denne beregning, blev kontrolleret under kontrolbesøget i de pågældende malaysiske virksomheder. Hvad angår fastsættelsen af fortjenesten, bør det bemærkes, at det ikke var muligt at fastsætte en fortjeneste på grundlag af de beløb, som de to andre eksporterende producenter havde henholdsvis afholdt og opnået. En sådan beregning viser rent faktisk et samlet tab. Der kunne derfor ikke fastsættes en fortjeneste på dette grundlag. I den sammenhæng afvises den malaysiske eksportørs påstand om, at et negativt beløb kan anvendes som fortjeneste ved beregningen af den normale værdi. Begrebet fortjeneste indebærer i sagens natur nødvendigvis, at der skal være tale om et positivt beløb. Det blev også overvejet, om fortjenesten kunne fastlægges på grundlag af den eksporterende producents rentable salg i Malaysia, men denne tilgang blev forkastet, da den ville have været i modstrid med WTO's konklusioner i sagen om import af sengelinned af bomuld fra Indien ([1]). I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), skal beregningen af fortjenesten baseres på enhver anden rimelig metode og i mangel af andre oplysninger, blev den langfristede markedsrente i Malaysia anset som det mest passende grundlag for fastsættelse af fortjenesten. Denne metode blev anset for konservativ, rimelig og mest hensigtsmæssig, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c). Det skal bemærkes, at den

([1]) WT/DS141/AB/R, vedtaget 12. marts 2001.

▼B

fortjenstmargen, der fastlægges således, ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.

(46) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger om fastsættelsen af den normale værdi, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 44-51 i forordningen om midlertidig told — med undtagelse af den i betragtning 45 i nærværende forordning omhandlede ændring.

3.2. *Eksportpris*

(47) Hvad angår eksportsalg til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen, hævdede de to malaysiske eksportører efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, at den fortjenstmargen, som var blevet anvendt ved beregningen af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, var uhensigtsmæssig. En af virksomhederne underbyggede sine påstande med rentabilitetstallene i undersøgelsesperioden for nogle af dens europæiske ikke-forretningsmæssigt forbundne forhandlere. I denne forbindelse skal det bemærkes, at disse tal ikke kan betragtes som repræsentative, da de pågældende forhandlere handler med en lang række kemiske produkter, og i et af tilfældene er forhandleren også producent. De afvises derfor som et pålideligt benchmark. Den anden virksomhed hævdede, at dens forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen ikke burde behandles som en distributør, men som en forretningsmæssigt forbundet agent, og derfor burde justeringen for SG&A-omkostninger og fortjeneste ved beregningen af eksportprisen ikke overstige den provision, der normalt ydes uafhængige agenter, der handler i sektoren. Virksomheden forelagde sine aftaler med uafhængige agenter som benchmark. Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner blev der argumenteret yderligere for denne påstand, idet det blev fremført, at i sagen om wolframelektroder [1] blev en forretningsmæssigt forbundet importørs fortjeneste betragtet som pålidelig og accepteret i forbindelse med beregningen af eksportprisen. Som svar på denne påstand bør det bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 9, ikke fastsætter bestemmelser for forskellig behandling af henholdsvis forretningsmæssigt forbundne importører, der angiveligt optræder som distributører, og importører, der angiveligt optræder som agenter.

Det kræves i artikel 2, stk. 9, at der foretages justeringer for alle omkostninger, der påløber mellem indførsel og videresalg, samt for fortjeneste. Desuden bør det bemærkes, at undersøgelsen viste, at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed er beliggende i Unionen. Den håndterer bl.a. kundernes bestillinger og fakturering af den pågældende vare produceret af den forretningsmæssigt forbundne eksportør og er ligeledes ansvarlig for at sørge for toldbehandlingen i Unionen. Selv om visse aktiviteter udføres af den forretningsmæssigt forbundne eksportør forud for import, betyder dette ikke, at eksportprisen ikke kan beregnes på grundlag af videresalgsprisen til den første uafhængige kunde med de nødvendige justeringer, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. De forskelle i funktioner sammenlignet med andre forretningsmæssigt forbundne importører, som virksomheden fremsætter påstand om, afspejles normalt i SG&A-omkostningerne, hvor Kommissionen anvendte

[1] Rådets forordning (EF) nr. 260/2007 af 9.3.2007, om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse wolframelektroder med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 72 af 13.3.2007, s. 1).

▼B

virksomhedens faktiske oplysninger. Denne påstand kan derfor ikke godtages. Det bør endvidere bemærkes, at i ovennævnte sag vedrørende wolframelektroder var den forretningsmæssigt forbundne importør yderligere integreret i forretningsaktiviteterne vedrørende den vare i efterfølgende produktionsled, som den forretningsmæssigt forbundne koncern producerer, og udførte også andre aktiviteter end de aktiviteter, der udføres af en handelsvirksomhed. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers fortjeneste blev således ikke anset for at være tilstrækkeligt repræsentativ for en sådan kompleks struktur. Situationen i nævnte sag kan ikke sammenlignes med situationen for den pågældende malaysiske forretningsmæssigt forbundne importør, som kun udfører salgsfunktioner. Af de årsager, der er omhandlet i betragtning 29, justeres den pågældende fortjenstmargen ikke desto mindre til 5 %. Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger om fastsættelsen af eksportprisen, bekræftes de foreløbige konklusioner i betragtning 52-54 i forordningen om midlertidig told — med undtagelse af den ovenfor omhandlede ændring.

3.3. *Sammenligning*

(48) Efter den foreløbige fremlæggelse af konklusioner gentog en af de malaysiske eksportører sin påstand (se også betragtning 57 i forordningen om midlertidig told) om, at dens forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen rent faktisk er producentens eksportafdeling, og at der ville være tale om overdrevent store fradrag ved fastlæggelsen af eksportprisen ab fabrik, hvis der blev foretaget fuldstændige justeringer for SG&A-omkostninger og fortjeneste i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Virksomheden hævdede, at der alternativt burde foretages en lignende justering ved beregningen af den normale værdi. Påstanden blev gentaget i de bemærkninger, der blev indgivet efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner. Der blev imidlertid ikke forelagt nye argumenter, som kunne føre til en ændring af konklusionerne på dette område. Der mindes navnlig om, at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed havde udstedt fakturaer til kunder i Unionen, og at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed havde modtaget betalinger fra kunder i Unionen. Desuden skal det bemærkes, at der var en avance på denne forretningsmæssigt forbundne virksomheds salg. Den forretningsmæssigt forbundne virksomheds regnskaber viste også, at den havde båret de normale SG&A-omkostninger, der påløb mellem import og videresalg. Derfor udfører den forretningsmæssigt forbundne virksomhed rent faktisk de funktioner, der typisk varetages af en importør. Endelig bør det bemærkes, at producenten i Malaysia også foretog direkte salg til uafhængige kunder i Unionen og andre lande. Hvad angår sidstnævnte spørgsmål, henviste virksomheden til Interpipe-dommen og anvendte argumenter, der svarede til dem, som var blevet brugt af de indonesiske eksporterende producenter. Af de i denne forordnings betragtning 33 omhandlede årsager adskiller omstændighederne i denne sag sig fra de omstændigheder, der diskuteres i Interpipe-dommen. Den malaysiske eksportørs påstand om, at virksomhedens uafhængige salg blev forhandlet på plads af den forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen, som fungerer som den malaysiske virksomheds eksportsalgsafdeling, er i modstrid med de forklaringer, der blev afgivet under kontrolbesøget, hvor det japanske moderselskabs centrale rolle blev fremhævet i denne sammenhæng. Ovennævnte resultater fører til den konklusion, at justeringen for SG&A og fortjeneste bør bevares, og at en tilsvarende justering for beregning af den normale værdi ikke er berettiget.

▼B

(49) Samme virksomhed påstod desuden, at visse af dens forretningsmæssigt forbundne importørs salgsomkostninger var blevet fratrukket to gange ved beregningen af eksportprisen. Beregningerne blev kontrolleret, og eftersom påstanden blev fundet berettiget, blev de justeret i overensstemmelse hermed.

(50) En af de malaysiske eksportører hævdede, at sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen, ikke bør være baseret på varetyper, som de fremgår af varekontrolnumrene, men på virksomhedernes egne varekoder. Ifølge denne virksomhed vil der med de varekontrolnumre, der blev anvendt i undersøgelsen, ikke i tilstrækkelig grad blive taget højde for de særlige forhold, der gælder for produktionsprocessen, og forskelle i omkostninger og priser. Til støtte for denne påstand henviste virksomheden til visse af sine varer, som blev fremstillet ved anderledes produktionsmetoder og af andre råvarer, hvilket resulterede i højere enhedsproduktionsomkostninger. Det bør bemærkes, at denne påstand hverken blev fremsat i den foreløbige fase af undersøgelsen eller under kontrolbesøget. Desuden ville anvendelse af virksomhedens egne varekoder ved beregningen ikke løse problemet med forskellige produktionsmetoder, da den samme virksomheds produktionskoder også anvendes for varer, der er fremstillet ved andre produktionsmetoder. Derfor afvises påstanden.

(51) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende sammenligningen, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 55-58 i forordningen om midlertidig told, dog med undtagelse af den i betragtning 49 i nærværende forordning omhandlede ændring.

3.4. *Dumpingmargen*

(52) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner fremsatte en malaysisk producent, der ikke eksporterede til Unionen, bemærkninger til betragtning 60 i forordningen om midlertidig told, idet han hævdede, at der findes andre producenter af den pågældende vare i Malaysia. I den forbindelse skal det bemærkes, at tilstedeværelsen af endnu en producent i Malaysia, som ikke eksporterer til Unionen, ikke ændrer konklusionen vedrørende samarbejdsviljen i Malaysia, da der ikke blev forelagt beviser for, at de undersøgte virksomheder ikke tegnede sig for hele eksporten af den pågældende vare til Unionen i UP. Samme malaysiske producent gav desuden udtryk for kritik af, at producenter som ham selv, der ikke eksporterede til Unionen i UP, ville være omfattet af samme resttold. Det skal i den forbindelse bemærkes, at virksomheder, som ikke har eksporteret til Unionen i UP, ikke kan være omfattet af en individuel told. Så snart disse virksomheder begynder at eksportere eller uigenkaldeligt forpligter sig til at sælge til Unionen, kan de ansøge om en »ny eksportør-undersøgelse« i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 4, hvilket kan føre til fastsættelse af en individuel told, hvis betingelserne i nævnte artikel er opfyldt.

(53) En af de malaysiske producenter hævdede, at den cif-værdi, som anvendes som grundlag for beregning af dumpingmargenens størrelse, ikke bør baseres på den pris, der angives til toldmyndighederne, men bør beregnes på grundlag af videresalgsprisen med fradrag af alle omkostninger, der er påløbet efter import til Unionen. Da cif-prisen blev anvendt som grundlag for toldværdierklæringen ved Unionens grænse og ikke synes at være ukorrekt angivet, skal denne pris dog anvendes som grundlag for beregning af dumpingmargenens størrelse. Virksomheden hævdede, at

▼B

der var en tidsforskel mellem de pågældende leverancer fra Malaysia og toldbehandlingen med henblik på gensalg i Unionen. Selv om fakturaerne til toldbehandlingen udstedes på et senere tidspunkt — med priser, der er i overensstemmelse med FIFO-metoden for værdiansættelse af lagerbeholdningerne — er det stadig afregningspriserne og ikke gensalgsprisen, som udgør grundlaget for beregning af toldværdien. Derfor afvises påstanden.

(54) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende beregningen af dumpingmargenen, bekræftes indholdet af betragtning 59 og 60 i forordningen om midlertidig told.

(55) Udtrykt i procent af nettoprisen cif, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3 %
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
Alle andre virksomheder	5,7 %

D. SKADE

1. Indledende bemærkninger

(56) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told blev det konstateret, at der skulle foretages mindre korrektioner af forbruget som følge af en skrivefejl. Dette førte til mindre ændringer i salgsmængden, EU-erhvervsgrenens markedsandel og de pågældende landes markedsandel. Disse korrektioner har imidlertid ingen betydelig indvirkning på de tendenser og konklusioner, der blev nået frem til med hensyn til EU-erhvervsgrenens forbrug, salgsmængde og markedsandel samt de pågældende landes markedsandel på EU-markedet i den betragtede periode.

2. EU-produktionen og EU-erhvervsgrenen

(57) Som nævnt i betragtning 62 i forordningen om midlertidig told blev det konstateret, at samme vare blev fremstillet af de to klagere og en række små producenter i Unionen. Som nævnt i betragtning 11 og 12 i nærværende forordning blev producenter, der fremstiller FOH med forgrenede isomerer, udelukket fra definitionen af EU-produktionen af FOH. På trods af de i betragtning 58 i nærværende forordning omhandlede kendsgerninger bekræftes definitionen af EU-erhvervsgrenen i betragtning 62 og 63 i forordningen om midlertidig told.

(58) En af de to klagere blev overtaget af en virksomhed, der deltager i den aktuelle procedure som bruger. Denne klager valgte at indtage en neutral holdning efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told.

(59) Derfor satte en række parter spørgsmålstegn ved støtten til eller relevansen af undersøgelsen, idet de hævdede, at støtten til undersøgelsen skal bestå under hele undersøgelsen.

▼B

(60) En analyse af denne påstand viste, at de resterende klagere repræsenterer over 40 % af den samlede EU-produktion, dvs. over 25 % af den samlede EU-produktion og 100 % af de EU-producenter af FOH, der havde givet udtryk for deres støtte til eller modstand imod klagen. De tærskler på 25 % og 50 %, der kræves i grundforordningens artikel 5, stk. 4, er således fuldt ud opfyldt, og undersøgelsens status kan bekræftes.

(61) En række parter hævdede, at eftersom begge klagere havde importeret den pågældende vare i UP, bør de ikke betragtes som en del af EU-erhvervsgrenen. Det blev dog verificeret, at den andel af varen, som disse virksomheder importerede fra de pågældende lande, ikke var betydelig sammenlignet med deres produktion af samme vare. Desuden var denne import hovedsageligt af midlertidig karakter. Det kan derfor bekræftes, at disse virksomheders hovedaktivitet er produktion og salg af samme vare. Derfor bekræftes betragtning 62 og 63 i forordningen om midlertidig told.

3. **EU-forbruget**

(62) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftes konklusionerne i betragtning 64-66 i forordningen om midlertidig told hermed.

4. **Import til Unionen fra de pågældende lande og prisunderbud**

4.1. *Kumulering*

(63) En række parter gjorde indvendinger mod, at der blev foretaget en kumulativ vurdering for de berørte tre lande i forordningen om midlertidig told. Efter deres opfattelse opfyldes betingelserne for kumulering, der er fastsat i grundforordningens artikel 3, stk. 4, ikke. De fremførte navnlig, at det negative underbud, der konstateredes for et af landene, udelukkede kumulering. De anførte desuden, at der var forskelle med hensyn til udviklingen i salgsmængde for de tre eksportlande i den betragtede periode samt med hensyn til adgangen til råvarer og de råvarer, der anvendes i de tre eksporterende lande. Endelig blev det nævnt, at eksportsalget fra et af de pågældende lande blev kanaliseret gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Efter deres mening gælder der forskellige konkurrencevilkår for de pågældende lande på EU-markedet. Grundforordningens artikel 3, stk. 4, bestemmer, at hvis indførslen af en vare fra mere end ét land samtidig er omfattet af antidumpingundersøgelser, kan følgevirkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at: a) den dumpingmargen, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i nævnte forordnings artikel 9, stk. 3, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Unionen fremstillede vare.

a) Som beskrevet i punkt 4.3.2 i forordningen om midlertidig told var dumpingimporten for hvert enkelt berørt land ikke

▼B

ubetydelig, og dumpingimportens tilstedeværelse forblev betydelig i den betragtede periode.

b) Det blev konstateret, at de pågældende landes konkurrencevilkår og prisfastsættelse var sammenlignelig for de importerede varer og samme vare, navnlig i UP. Som forklaret i betragtning 127 i forordningen om midlertidig told lå de skadestærskler, der var blevet fastsat for de pågældende lande, betydeligt over minimumsgrænsen på 2 %. Derfor afspejler prisunderbuddet ikke nøjagtigt den situation, som ville forekomme på et marked med effektiv priskonkurrence. Desuden blev salgskanalerne og pristendenserne for hvert af de pågældende lande analyseret, og det blev konstateret, at de var ensartede, jf. nedenstående tabel. De pågældende landes importpriser fulgte en nedadgående tendens og var særligt lave i undersøgelsesperioden sammenlignet med EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser.

Importen baseret på Eurostats oplysninger (justeret til kun at omfatte den pågældende vare)	2007	2008	2009	UP
Gennemsnitlig pris i EUR pr. Ton (Malaysia)	911	944	799	857
Indeks: 2007 = 100	100	104	88	94
Årlig Δ %		3,6	–15,4	7,3
Gennemsnitlig pris i EUR pr. Ton (Indonesien)	996	1 169	899	912
Indeks: 2007 = 100	100	117	90	92
Årlig Δ %		17,3	–23,1	1,4
Gennemsnitlig pris i EUR pr. Ton (Indien)	997	1 141	897	915
Indeks: 2007 = 100	100	114	90	92
Årlig Δ %		14,4	–21,4	2,1

(64) Derfor bekræftes betragtning 67 til 70 i forordningen om midlertidig told.

4.2. *Data om mængde, pris og markedsandel for dumpingimporten fra de pågældende lande*

(65) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende mængde, pris og markedsandel for dumpingimporten fra de pågældende lande bekræftes betragtning 71-73 i forordningen om midlertidig told hermed.

4.3. *Prisunderbud*

(66) En række parter hævdede, at der er forskelle i råvarepriserne mellem FOH fremstillet af henholdsvis naturlige olier og fedtstoffer og FOH fremstillet af syntetiske kilder som råolie eller mineralolie, og at yderligere et kriterium vedrørende varekontrolnummeret burde have været indført for at tage højde for forskelle i produktionsomkostningerne som følge af de forskellige produktionsprocesser. Varekontrolnumre er imidlertid fastsat på grundlag af de individuelle egenskaber hos hver enkelt underkategori af varer, der falder ind under definitionen af den pågældende vare,

▼B

og ikke på grundlag af prisen for hver af disse varer. Endvidere blev det fastslået, at der ikke er nogen væsentlige forskelle med hensyn til de grundlæggende egenskaber hos FOH, der er fremstillet af naturlige olier og fedtstoffer, og FOH, der er fremstillet af råolie eller mineralolie, og forskellene i produktionsomkostningerne er ej heller af et sådant omfang, at en differentiering med hensyn til varekontrolnumre er berettiget. Påstanden afvises derfor.

(67) Visse parter hævdede, at det tal, der anvendes til at afspejle omkostningerne efter importen, som udgør ca. 3 % af importprisen, og som blev anvendt til at fastsætte størrelsen af de pågældende landes underbud, var uklart og ikke forekom at være hensigtsmæssig i dette tilfælde. De oplysninger, der blev kontrolleret i løbet af undersøgelsen, viste dog, at de importerende parter som f.eks. importører og brugere skulle betale et sådant beløb i omkostninger efter import for at kunne frigive den pågældende vare til fri omsætning på EU-markedet. Desuden fremlagde parterne ikke nogen dokumentation, der kunne tyde på, at omkostningerne efter import ikke var fastsat korrekt i dette tilfælde. Påstanden blev derfor afvist. Den metode, som benyttes til beregning af prisunderbuddet, jf. betragtning 74 og 75 i forordningen om midlertidig told, bekræftes hermed.

5. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

5.1. *Indledende bemærkninger*

(68) Trods den ændring af ejerskabet, der er omhandlet i betragtning 58, blev det anset, at de oplysninger, som den klager, der tilbagekaldte sin klage, forelagde, og som blev efterprøvet ved kontrolbesøg hos denne, ikke automatisk bør udelukkes fra skadesanalysen, da dennes produktion stadig udgør en del af EU-produktionen.

(69) En række parter hævdede, at visse oplysninger fra EU-erhvervsgrenen, især vedrørende dens køb af den pågældende vare med oprindelse i Indien, Malaysia og Indonesien, burde udelades fra skadesanalysen og beregningen af skadesmargenen, fordi enhver påstået skade i forbindelse med disse køb ville være selvforskyldt. Som nævnt i betragtning 63 i forordningen om midlertidig told var disse køb dog hovedsagelig en følge af den midlertidige lukning af en af producenternes produktionsanlæg. Desuden var disse køb ikke betydelige i sammenligning med klagernes samlede produktion. Der var derfor ingen tvingende årsager til at udelukke de nævnte producenters køb fra skadesanalysen eller beregningen af skadestærsklen.

(70) De indledende bemærkninger i betragtning 76 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed.

5.2. *Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, salg og markedsandel*

(71) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salg og markedsandel, bekræftes betragtning 77-81 i forordningen om midlertidig told.

▼B

5.3. *EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgspriser*

(72) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told blev det konstateret, at der skulle foretages korrektioner af EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgspriser som følge af en skrivefejl. Nedenstående tabel viser den ændrede udvikling EU-erhvervsgrenens enhedspris i den betragtede periode.

Enhedspris, salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter i Unionen	2007	2008	2009	UP
Indeks: 2007 = 100	100	123	102	96
Årlig Δ %		22,6 %	–16,9 %	–5,3 %

Kilde: spørgeskemabesvarelser.

(73) I modsætning til det i betragtning 84 i forordningen om midlertidig told anførte faldt EU-erhvervsgrenens priser med 4 % i løbet af den betragtede periode. Faldet var betydeligt fra 2008 til 2009 med et yderligere fald i UP. I løbet af denne periode faldt salgspriserne med 22 %. Denne ændring har ingen indvirkning på konklusionen vedrørende EU-erhvervsgrenens økonomiske situation, og da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgspriser, bekræftes betragtning 82 og 83 i forordningen om midlertidig told.

5.4. *Lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger og produktivitet, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital, vækst og omfanget af den faktiske dumpingmargen*

(74) En række parter hævdede, at EU-erhvervsgrenen umuligt kunne have lidt skade, da de virksomheder, der indgår i EU-erhvervsgrenen er vertikalt integrerede og importerede den pågældende vare fra tredjelande. De kunne derfor anvende den importerede vare til deres produktion i senere omsætningsled og sælge den produktion, som ikke er rentabel.

(75) Det bør bemærkes, at i visse antidumpingundersøgelser har producenter som f.eks. stålproducenter og producenter af kemikalier, der indgår i definitionen af EU-erhvervsgrenen i disse tilfælde, aktiviteter i senere led af produktionskæden, og at en andel af deres produktion af den pågældende vare er bestemt til bunden anvendelse. I en sådan situation undersøges forekomsten af væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, udelukkende for så vidt angår produktion og salg af den pågældende vare. I den foreliggende sag er der blevet konstateret væsentlig skade i forbindelse med salget af den pågældende vare, jf. betragtning 77-93 i forordningen om midlertidig told. Parterne fremlagde ingen dokumentation, der viste, at konklusionerne i disse betragtninger ikke er korrekte, og at EU-erhvervsgrenen ikke havde lidt væsentlig skade i UP. Derfor blev denne påstand afvist.

(76) En række parter hævdede, at klagernes lukning af en vis produktionskapacitet gav et misvisende billede af den skade, de angiveligt har lidt. De hævdede, at der var andre producenter i Unionen, der bidrog til kapaciteten i Unionen, og at EU-erhvervsgrenens kapacitet voksede med investeringer i ny kapacitet. Dette er

▼B

næppe udtryk for en industri, der har lidt skade. Andre parter påstod, at de reducerede investeringer ikke er et udtryk for skade, men for at produktionen flyttes ud af Unionen.

(77) Undersøgelsen fastslog i betragtning 78 i forordningen om midlertidig told, at EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet steg med 9 % i 2008, men derefter faldt med 10 % i undersøgelsesperioden. Dette var resultatet af afgørelser, der blev truffet for at imødegå konkurrencen fra de pågældende lande, og de efterfølgende midlertidige lukninger skyldtes også presset fra dumpingimporten. Hvad angår investeringer, konstateredes det i betragtning 89 i forordningen om midlertidig told, at EU-erhvervsgrenens investeringer i EU faldt med 35 % i den betragtede periode. Dette er en af flere faktorer, som betød, at det i betragtning 92 og 93 i forordningen om midlertidig told kunne konkluderes, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade i UP.

(78) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende lagre, beskæftigelse, lønninger og produktivitet, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital, vækst samt omfanget af den faktiske dumpingmargen, bekræftes betragtning 85-91 i forordningen om midlertidig told hermed.

5.5. *Udviklingen efter UP*

(79) En række parter hævdede, at der ikke var bevis for, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, og at den omstændighed, at den ene af de to oprindelige klagere havde trukket sin støtte til undersøgelsen tilbage, viste, at pågældende klager ikke havde lidt skade. Det blev også hævdet, at skadesindikatorerne for den anden klager ikke viste tegn på skade.

(80) Det bør bemærkes, at den pågældende virksomhed ikke modsatte sig undersøgelsen, men indtog en neutral holdning. Som forklaret i betragtning 57 blev det derfor stadig anset for hensigtsmæssigt at bevare begge EU-producenter som en del af EU-erhvervsgrenen.

(81) Det blev hævdet, at der har været en markant stigning i priserne i perioden efter UP, og at prisudviklingen i denne periode straks vil resultere i overskud for klagerne, som selv forelagde oplysninger om bedre resultater i deres offentlige udtalelser vedrørende perioden 2010-2011.

(82) En række parter insisterede på, at der var en betydelig forbedring i EU-erhvervsgrenens situation i perioden efter UP og påpegede, at visse virksomheder planlægger at bygge nye anlæg i Unionen. Det blev også hævdet, at i betragtning af den seneste stigning i importpriserne, bør foranstaltningerne suspenderes eller indføres i form af en mindsteimportpris.

(83) Begivenheder, der er indtruffet efter UP, tages normalt ikke i betragtning i en antidumpingundersøgelse. Desuden er der ingen beviser, der tyder på, at de nævnte begivenheder, der er indtruffet efter UP, er indlysende, uomtvistelige og vedvarende. Hvad angår en eventuel suspension af de endelige foranstaltninger, bør dette ses på baggrund af en udvikling efter undersøgelsesperioden, som ville være af varig karakter.

▼B

(84) Hvad angår indførelsen af mindsteimportpriser, anses det, at omstændighederne ikke berettiger sådanne mindsteimportpriser, jf. betragtning 122-126. Derfor afvises alle ovennævnte påstande.

6. **Konklusion om skade**

(85) Undersøgelsen bekræftede, at de fleste skadesindikatorer for EU-erhvervsgrenen viste en faldende tendens i den betragtede periode. På grundlag af ovenstående bekræftes konklusionen om, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i undersøgelsesperioden, i betragtning 92 og 93 i forordningen om midlertidig told.

E. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

1. **Virkninger af dumpingimporten**

(86) En af parterne bemærkede, at analysen i betragtning 108 i forordningen om midlertidig told er mangelfuld, da den synes at forbinde et overordnet og vedvarende fald i forbruget med stigningen i importen, mens importen fra de pågældende lande udviklede sig i takt med forbruget ifølge den pågældende part.

(87) Det bør præciseres, at det overordnede forbrug som omhandlet i betragtning 64-66 i forordningen om midlertidig told rent faktisk steg med 2 % i den betragtede periode. Dette rokker dog ikke ved, at der var en betydelig overordnet stigning i mængde og markedsandel for dumpingimporten til lave priser fra de pågældende lande i den betragtede periode (jf. betragtning 96 i forordningen om midlertidig told), hvorimod markedets størrelse var næsten uændret, og EU-erhvervsgrenen mistede betydelige markedsandele, navnlig mellem 2009 og UP.

(88) Visse parter hævdede, at udviklingen i importen fra de pågældende lande ikke er knyttet til forringelsen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation, navnlig med hensyn til salgsmængde, salgsværdier og rentabilitet. De hævder, at der blev konstateret en forbedring i EU-erhvervsgrenens rentabilitet, da importen steg i 2008, hvorefter den faldt markant, da importen forblev stabil.

(89) I strid med ovenstående påstand viste undersøgelsen en generel sammenhæng mellem dumpingimporten til lave priser og den skade, som EU-erhvervsgrenen led i hele den betragtede periode (jf. betragtning 95-98 i forordningen om midlertidig told). Undersøgelsen viste også, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne genoprettes i den betragtede periode på grund af den øgede tilstedeværelse af dumpingimport til lave priser på EU-markedet. Påstanden bør derfor afvises.

(90) Det hævdedes også, at der var forskelle i tendenserne for importen alt afhængigt af den alkoholtype, som visse eksporterende producenter fremstiller, og at der derfor bør foretages en separat skadesundersøgelse for disse alkoholtyper. De forskellige typer, der er omfattet af varedækningen, har imidlertid de samme grundlæggende egenskaber. Undersøgelsen afslørede ingen betydelige forskelle som følge af brugen af forskellige råvarer. Derfor er der i dette tilfælde ingen grund til foretage en separat analyse af tendenserne for hver enkelt alkoholtype.

▼B

(91) Det blev også fremført, at skaden ikke kan tilskrives Indien, fordi landets import ikke steg i den betragtede periode, navnlig når klagernes indkøb ikke tages i betragtning. Det blev dog konstateret, at importen fra Indien fandt sted til dumpingpriser på EU-markedet, og at skadesmargenen var langt over minimumsgrænsen på 2 %. Desuden var betingelserne for en kumulativ vurdering for de pågældende lande opfyldt, jf. betragtning 63-65. Denne påstand bør derfor afvises.

(92) Det blev også fremført, at skaden ikke kan tilskrives de virksomheder, hvis individuelle underbudsmargen var negativ, eller, af denne årsag, importen fra Indonesien som helhed.

(93) Desuden var alle betingelserne for en kumulativ vurdering for den pågældende import opfyldt, jf. betragtning 63-65. Derfor blev de virkninger, som den billige dumpingimport med oprindelse i de pågældende lande havde på EU-erhvervsgrenen, vurderet samlet i forbindelse med analysen af skaden og årsagen til skaden. At der ikke er tale om underbud, udelukker desuden ikke, at EU-erhvervsgrenen er blevet forvoldt væsentlig skade. Som nævnt i betragtning 124-127 i forordningen om midlertidig told blev det rent faktisk konstateret, at den pris, som EU-erhvervsgrenen krævede, ikke var tilstrækkelig til at dække alle omkostninger og opnå en rimelig fortjenstmargen, som den kunne have opnået uden dumpingimport i UP. Påstanden afvises derfor.

(94) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger til dumpingimportens virkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 95-98 i forordningen om midlertidig told.

2. **Virkningerne af andre faktorer**

(95) En række parter har hævdet, at den reelle årsag til den skade, som EU-erhvervsgrenen eventuelt har lidt, burde tilskrives den finansielle krise, da erhvervsgrenen led størst skade på det tidspunkt, hvor importen fra de pågældende lande blev stabil. Det blev også nævnt, at forværringen af EU-erhvervsgrenens rentabilitet svarede til den forværring, der er konstateret for andre virksomheder i den kemiske sektor.

(96) Krisen havde betydning for EU-erhvervsgrenens resultater. Udviklingen i skadesindikatorer som f.eks. kapacitetsudnyttelse og salgsmængde viser, at EU-erhvervsgrenens situation blev forværret af krisen og blev noget bedre i takt med forbedringen på markedet. Undersøgelsen viste dog, at forbedringen ikke tillod en genrejsning i EU-erhvervsgrenen, som befandt sig langt fra den økonomiske situation, der var fremherskende i begyndelsen af den betragtede periode. Som nævnt i betragtning 89 var 2008, dvs. lige før den finansielle krise begyndte, året med den største stigning i dumpingimporten fra de pågældende lande og det kraftigste fald i EU-erhvervsgrenens salgsmængder. Efter dette år genrejste EU-erhvervsgrenen sig ikke, og dumpingimporten var fortsat massivt til stede på EU-markedet. Af disse grunde står det klart, at uanset andre faktorer bidrog dumpingimporten i vidt omfang til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led i UP. Påstanden afvises derfor.

▼B

(97) En række parter hævdede også, at den reelle årsag til den påståede skade for EU-erhvervsgrenen skulle findes i importen fra andre tredjelande, faldet i efterspørgslen, stigningen i råvarepriserne og mangelfuld adgang til disse råvarer, EU-erhvervsgrenens forkerte strategiske beslutninger, konkurrencepresset i de efterfølgende omsætningsled, faldet i produktionen af den pågældende vare til bunden anvendelse, den generelle ændring i markedsvilkårene og konkurrencesituationen på EU-markedet.

(98) Det er værd at nævne, at ovennævnte parter ikke var i stand til at dokumentere deres påstande og påvise, at andre faktorer end dumpingimport til lave priser fra de pågældende lande, brød årsagssammenhængen mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten.

(99) Visse parter hævdede, at Kommissionen ikke foretog en analyse af de mulige virkninger af salg af forgrenet FOH for EU-erhvervsgrenens salg af den pågældende vare og virkningerne for dens økonomiske situation. Undersøgelsen fokuserede på varen som defineret i betragtning 8-12, og ingen af parterne forelagde pålidelige oplysninger, der ville have gjort det muligt at vurdere de mulige negative virkninger, som forgrenet FOH har haft for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation. Derfor afvises denne påstand.

(100) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende virkningerne af andre faktorer, bekræftes konklusionerne i betragtning 99-106 i forordningen om midlertidig told hermed.

3. **Konklusion om årsagssammenhæng**

(101) Undersøgelsen tydede ikke på, at der var andre faktorer end dumpingimporten til lave priser fra de pågældende lande, som brød årsagssammenhængen mellem den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten.

(102) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende årsagssammenhæng, bekræftes betragtning 107-110 i forordningen om midlertidig told hermed.

F. **UNIONENS INTERESSER**

1. **EU-erhvervsgrenen**

(103) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende Unionens interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 112 og 113 i forordningen om midlertidig told.

2. **Importører**

(104) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende importører, bekræftes konklusionerne i betragtning 115 og 116 i forordningen om midlertidig told.

3. **Brugere**

(105) Der mindes om, at for at vurdere de eventuelle virkninger af antidumpingforanstaltningerne for EU-brugerne fokuseredes der i undersøgelsen på de aggregerede oplysninger fra fem store brugervirksomheder, som blev besøgt i den foreløbige fase.

(106) På dette grundlag blev det foreløbigt konstateret, at den pågældende vares andel af de samlede produktionsomkostninger var betydelig for denne koncern og lå på mellem 10 % og 20 % alt afhængigt af det endelige produkt. De foreliggende oplysninger blev dog revideret, og ifølge nye beregninger og

▼B

korrektionen af visse tal var spændt på mellem 15 % og 25 %. Det blev ligeledes konstateret, at den gennemsnitlige fortjenstmargen i den forretningsdel, hvor den pågældende vare bruges, var på ca. 6 % for de fem besøgte virksomheder; de nye beregninger viser en højere gennemsnitlig fortjenstmargen, på ca. 7,5 %. Endelig er den gennemsnitlige andel af den forretningsaktivitet, hvor den pågældende vare bruges, set i forhold til den samlede forretningsaktivitet også blevet korrigeret. Det blev foreløbigt konstateret, at den var på ca. 22 %, men ifølge de nye beregninger kan det konstateres, at den er på 25 %.

(107) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremsatte en række brugere bemærkninger til den endelige fremlæggelse. De anfægtede valget af de fem brugervirksomheder, jf. betragtning 118 i forordningen om midlertidig told, og hævdede, at de oplysninger, der er anvendt til vurdering af foranstaltningernes mulige virkninger for brugerindustrien ikke var gennemskuelige, ikke baseret på repræsentative parter og ikke baseret på et tilstrækkeligt stort antal parter. Det blev hævdet, at analysen bør tage hensyn til data fra alle de samarbejdsvillige brugere, der medvirkede ved undersøgelsen.

(108) Som nævnt i betragtning 117 og 118 i forordningen om midlertidig told tegner de 21 samarbejdsvillige virksomheder sig tilsammen for ca. 25 % af det samlede køb i Unionen af den pågældende vare i UP, mens de fem virksomheder, der blev anvendt til vurdering af brugernes interesser, tegnede sig for ca. 18 % af disse køb og for 72 % af de samarbejdsvillige brugeres køb af den pågældende vare. Ud over at være repræsentativ, hvad angår den mængde af den pågældende vare, der er blevet købt, var disse fem brugere meget repræsentative for de forskellige sektorer i brugerindustrien. De fem besøgte virksomheder er rent faktisk en heterogen gruppe, der ikke blot omfatter producenter, der bruger varen i oprindelig form, dvs. producenter af overfladeaktive stoffer, men også brugere af overfladeaktive stoffer og brugere i senere produktionsled.

(109) Ikke desto mindre blev der foretaget en bredere analyse, hvor der tages hensyn til alle de oplysninger, der blev afgivet af de samarbejdsvillige brugere. Navnlig blev der foretaget en specifik vurdering af de mulige virkninger af antidumpingtold for producenterne af overfladeaktive stoffer som en særskilt gruppe, da denne gruppe potentielt kunne blive mest påvirket af indførelsen af foranstaltninger. Der blev foretaget en anden separat analyse for en anden gruppe brugere, der består af alle andre brugervirksomheder, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(110) Der blev foretaget en simulering, der først vurderede den mulige virkning af en gennemsnitlig told på 5 % på importen af FOH for alle samarbejdsvillige brugere og derefter for to adskilte grupper. Resultatet af simuleringen viste, at de endelige virkninger af denne gennemsnitlige told for de samlede produktionsomkostninger for den branche, der bruger den pågældende vare, ville blive på omkring 0,09 % for alle brugere, mens virkningerne af samme told for producenter i efterfølgende produktionsled, som benytter den pågældende vare, ville være på omkring 0,05 % for producenterne af overfladeaktive stoffer og på ca. 0,29 % for den anden gruppe af virksomheder.

▼B

(111) Analysen viste også, at producenterne af overfladeaktive stoffer generelt opnåede lavere fortjenstmargener i de sektorer, hvor den undersøgte vare bruges; denne gruppe importerede dog kun ca. 2,6 % af deres samlede indkøb af den pågældende vare fra de pågældende lande i UP. Desuden tegner den andel af branchen for overfladeaktive stoffer, der bruger FOH, sig kun for ca. 24 % af den samlede omsætning. Selv hvis der anvendes en gennemsnitlig antidumpingtold på 5 %, er den endelige indvirkning på produktionsomkostningerne, herunder for den undersøgte vare, således meget begrænset og endog ubetydelig for den samlede rentabilitet.

(112) En række producenter af overfladeaktive stoffer hævdede ikke desto mindre, at antidumpingtolden vil forhindre dem i frit at købe deres råvarer, hvorved der skabes en fordrejning inden for deres markedssegment.

(113) Som anført i betragtning 120 i forordningen om midlertidig told skaber niveauet for antidumpingtolden og de mulige virkninger for brugerindustrien og markedet i efterfølgende omsætningsled ikke alvorlige hindringer for import af den pågældende vare. Undersøgelsen bekræftede, at den endelige antidumpingtold ikke ville kunne skabe fordrejninger på markedet i efterfølgende omsætningsled. Samtidig burde det ikke være vanskeligt for producenterne af overfladeaktive stoffer at lade denne forholdsvis begrænsede stigning i omkostningerne blive afspejlet i den endelige pris for deres varer. Derfor afvises påstanden om, at antidumpingtolden vil skabe fordrejninger på markedet i efterfølgende omsætningsled.

(114) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner hævdede en række brugere, at EU-producenterne havde nægtet at levere varer til dem, og at der kun fandtes nogle få andre forsyningskilder. Som anført i betragtning 120 i forordningen om midlertidig told burde det relativt lave niveau for de foreslåede foranstaltninger ikke udelukke muligheden for at importere den pågældende vare. Desuden udnyttede EU-producenterne ikke hele deres kapacitet i den betragtede periode. Ydermere er det også muligt at importere fra andre tredjelande, som ikke er pålagt foranstaltninger, og Eurostats tal for importen af FOH fra resten af verden efter UP viser, at denne import er stigende, hvilket viser, at den påståede risiko for manglende udbud ikke kan underbygges. Derfor blev denne påstand afvist.

(115) En række brugersammenslutninger, som ikke gav sig til kende inden for den i indledningsmeddelelsens pkt. 5.3 fastsatte frist, hævdede, at deres synspunkter, navnlig vedrørende foranstaltningernes potentielle virkninger for små og mellemstore virksomheder og specifikke sektorer, ikke afspejles i vurderingen af Unionens interesser. Det bør dog bemærkes, at der er blevet taget hensyn til alle disse sammenslutningers bemærkninger i forbindelse med denne undersøgelse. Som anført i betragtning 109 er der i forbindelse med vurderingen af Unionens interesser blevet taget hensyn til alle de oplysninger, som de samarbejdsvillige brugere har forelagt. Derfor er denne påstand blevet afvist.

(116) En række parter hævdede, at eventuelle foranstaltningers varighed burde begrænses til maksimalt to år. I henhold til grundforordningen skal en endelig antidumpingforanstaltning normalt have en varighed på fem år. Da ingen af parterne kunne dokumentere, at en periode på to år vil være tilstrækkelig til at modvirke den

▼B

dumping, der forvolder skade, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 1, synes der ikke at være nogen gyldig grund til at afvige fra foranstaltningernes standardvarighed. Derfor er denne påstand blevet afvist.

(117) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende brugernes interesser, bekræftes det, at indførelsen af endelige foranstaltninger på importen af den pågældende vare ikke vil være i strid med Unionens interesser, og konklusionerne i betragtning 117-121 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

4. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(118) På grundlag af ovenstående kan konklusionerne i betragtning 122 i forordningen om midlertidig told bekræftes. Der er ingen tvingende grunde til ikke at indføre en endelig antidumpingtold på importen af FOH fra de pågældende lande.

G. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

1. **Skadestærskel**

(119) Der mindes om, at den fortjenstmargen, der anvendtes til beregning af målfortjenesten i den foreløbige fase, var på 7,7 %. Klagerne har fremført, at en målfortjeneste på 15 % ville være mere passende. I denne forbindelse skal det bemærkes, at de undlod at indsende verificerbare beviser til støtte for påstanden om, at målfortjenesten var for lav. Det foreslås derfor at bekræfte den foreløbige målfortjeneste på 7,7 %, som er baseret på den fortjenstmargen, som en af klagerne opnåede for hele sit alkoholsalg i det sidste rentable år inden den kraftige stigning i dumpingimport til lave priser.

(120) Visse parter hævdede, at 7,7 % ikke var realistisk og var for højt et tal. De foreslog en lavere fortjenstmargen på 3-5 % til fastsættelse af skadestærsklen. Denne påstand blev imidlertid ikke underbygget med nogen form for dokumentation for, at den foreslåede fortjeneste var den, der kunne opnås af EU-erhvervsgrenen uden dumpingimport på EU-markedet, og den blev derfor ikke accepteret.

(121) Visse parter har hævdet, at Kommissionen fejlagtigt fastsatte skadesmargenen på grundlag af målprisunderbudsmargenen, mens den skulle have anvendt underbudsmargenen. I den foreliggende sag blev det ikke fundet, at underbudsmargenen var et passende grundlag for fastsættelse af skadestærsklen for EU-erhvervsgrenen, da den ikke ville afspejle den pris, der ville kunne opnås uden dumpingimport på EU-markedet. Påstanden blev derfor afvist.

(122) På dette grundlag kan de midlertidige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, frit EU s grænse, ufortoldet, som anført i betragtning 127 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

▼B

2. **Endelige foranstaltninger**

2.1. *De endelige foranstaltningers form*

(123) Som nævnt i betragtning 79-84 hævdede en række parter bl.a., at de nuværende foranstaltninger burde suspenderes, fordi begivenhederne efter UP med hensyn til prisstigningen for den pågældende vare på EU-markedet var indlysende, uomtvistelige og vedvarende. De hævdede ligeledes, at eventuelle endelige foranstaltninger ikke burde have form af en værditold, men snarere af en mindsteimportpris.

(124) I dette bestemte tilfælde anses det dog, at omstændighederne ikke berettiger indførelse af en sådan mindsteimportpris. En sådan form for foranstaltning kunne let omgås på grund af den pågældende vares art og de pågældende eksportørers komplekse virksomhedsstrukturer.

(125) Det skal dog indrømmes, at der er en vis prisfølsomhed på markedet for den pågældende vare, og det vil således være rimeligt at minimere de endelige foranstaltningers virkninger for EU-brugerne i tilfælde af betydelige prisstigninger for den pågældende vare. Det anses således for at være hensigtsmæssigt at ændre de endelige foranstaltningers form fra en værditold til en specifik told.

(126) Denne form for foranstaltninger forventes i et vist omfang at begrænse eventuelle utilsigtede negative virkninger for brugerne i tilfælde af betydelige og hurtige prisstigninger. Hvis priserne på den anden side falder, vil en specifik told stadig sikre EU-producenterne tilstrækkelig beskyttelse. Den specifikke told er baseret på cif-værdien af de samarbejdsvillige virksomheders eksport til Unionen i UP, omregnet til EUR ved hjælp af månedlige valutakurser og ganget med dumpingmargenen eller skadesmargenen, alt afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told.

(127) To eksporterende producenter hævdede i den forbindelse, at den årlige valutakurs burde anvendes i stedet for den månedlige valutakurs. Det skal dog bemærkes, at i overensstemmelse med standardpraksis foretages alle omregninger af valutakurser i forbindelse med antidumpingundersøgelser ved hjælp af de månedlige valutakurser. Dette var også tilfældet i forbindelse med denne undersøgelse. Påstanden blev derfor afvist.

(128) Klageren hævdede at, ved fastsættelsen af den specifikke told burde de nuværende priser på FOH og ikke cif-værdierne i UP have været anvendt. Det bør bemærkes, at specifik told fastsættes på grundlag af beregningerne af dumping og skade i UP. Der er ikke blevet fremsat underbyggede argumenter for at basere beregningerne af den specifikke told på en periode efter UP i dette tilfælde. Derfor er denne påstand blevet afvist.

2.2. *Indførelse af de endelige foranstaltninger*

(129) Efter offentliggørelsen af de foreløbige foranstaltninger gav en potentiel eksporterende producent sig til kende og hævdede, at resttolden burde fastsættes på samme niveau, som den højeste told, der er indført, og ikke på samme niveau, som den højeste dumpingmargen, der er konstateret for Indonesien. Resttolden fastsættes dog på niveauet for restdumpingmargenen eller restskadesmargenen under anvendelse af reglen om den lavest mulige told. Påstanden blev derfor afvist.

▼B

(130) Ud fra ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, indføres en endelig antidumpingtold på importen af den pågældende vare svarende til enten dumping- eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told.

(131) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for den påtænkte anbefaling af indførelsen af en endelig antidumpingtold. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af de endelige konklusioner. Der blev taget behørigt hensyn til parternes bemærkninger, og konklusionerne er, hvor det har været relevant, blevet ændret i overensstemmelse hermed.

(132) Der foreslås følgende endelige antidumpingtold:

Land	Virksomhed	Endelig specifik antidumpingtold (EUR pr. ton netto)
Indien	VVF Limited	46,98
	Alle andre virksomheder	86,99
Indonesien	P.T. Musim Mas	45,63
	Alle andre virksomheder	80,34
Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Alle andre virksomheder	61,01

(133) Den individuelle antidumpingtold for de virksomheder, der er nævnt i denne forordning, gælder udelukkende for importen af den pågældende vare, som er fremstillet af disse virksomheder og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Import af den pågældende vare, som er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med den specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne sats, men bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(134) Alle anmodninger om anvendelse af denne individuelle antidumpingtold (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen [1] sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Denne forordning bør i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.

[1] Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, NERV-105, 1049 Bruxelles, Belgien.

▼B

3. **Tilsagn**

(135) En af de indiske samt en af de malaysiske eksporterende producenter og dennes forretningsmæssigt forbundne importører afgav et pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1. Begge pristilsagn omfattede et stort antal varegrupper (inddelt efter kemisk specifikation), som hver især er omfattet af forskellige mindsteimportpriser, og som udviser prisforskelle mellem grupperne på op til 25 % for den malaysiske eksportørs vedkommende og på op til 100 % for den indiske eksportørs vedkommende. Desuden varierede priserne med op til 20 % inden for de enkelte grupper, og der er således en meget stor risiko for krydskompensation. Det blev også bemærket, at den indiske eksportørs pristilsagn ikke tog højde for prisudsvingene for den pågældende vare. Der blev også konstateret yderligere risiko for krydskompensation, for så vidt angår den malaysiske eksportør og hans forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen, som ikke blot købte den pågældende vare af den malaysiske eksportør, men også af andre leverandører. Sluttelig ville det være vanskeligt for toldmyndighederne at fastlægge varens kemiske specifikation uden individuelle analyser, hvilket betyder, at kontrollen bliver meget byrdefuld, hvis ikke praktisk umulig. Tilbuddene om pristilsagn blev derfor afslået. Efter forslaget om at ændre foranstaltningernes form ændrede en eksporterende producent sit tilsagn og foreslog en gennemsnitlig minimumsimportpris for alle varegrupper og påstod, at der ikke længere ville være risiko for krydskompensation. Den anden eksporterende producent fastholdt sit pristilsagn. I betragtning af antallet af varetyper og prisudsvingene mellem grupperne vil en minimumsimportpris dog fuldstændig kunne bringe foranstaltningernes effektivitet i fare. Desuden udgør virksomhedernes struktur og deres tilsagn, jf. ovenfor, stadig en hindring for en godtagelse af tilsagnene. Den rapporterings- og prisordning, som blev foreslået af en eksportør, ændrer ikke på disse problemstillinger og ville under alle omstændigheder gøre overvågningen mere byrdefuld, om ikke umulig. Pristilsagnene kan derfor ikke godtages.

4. **Endelig opkrævning af midlertidig antidumpingtold**

(136) På grund af størrelsen af de konstaterede dumpingmargener og omfanget af den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, indført ved forordningen om midlertidig told, bør opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. Hvis den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør beløb, for hvilke der midlertidigt er stillet sikkerhed ud over den endelige told, frigives —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af mættede fedtalkoholer med en carbonkædelængde på C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 (ekskl. forgrenede isomerer), herunder rene mættede fedtalkoholer (også benævnt »single cuts«), blandinger, der hovedsageligt indeholder en kombination af carbonkædelængderne C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (normalt klassificeret som C8-C10), blandinger, der

▼B

hovedsagelig indeholder en kombination af carbonkædelængderne C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (normalt klassificeret som C12-C14), og blandinger, der hovedsageligt indeholder en kombination af carbonkædelængderne C16-C18, med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 og ex 3823 70 00 (Taric-kode 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 og 3823 70 00 91).

2. Den endelige antidumpingtold for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder fastsættes til:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (EUR pr. ton netto)	Taric-tillægs-kode
Indien	VVF Ltd., Taloja, Maharashtra	46,98	B110
	Alle andre virksomheder	86,99	B999
▼M1 Indonesien	►C1 P.T. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam ◄	0,00	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Alle andre virksomheder	45,63	B999
▼B Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd, KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Pelabuhan Klang, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	Alle andre virksomheder	61,01	B999

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ([1]), reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

([1]) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

▼B

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EU) nr. 446/2011 opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.